

स्त्रीसौभाग्यविवर्द्धिनी मदकरी त्रिया सदा वक्षभा
गुह्याभानविवन्वजिच कथिता सा मालये तु
स्थिता ॥

अन्विपुष्कलिका नाम कषायोष्णा कटुस्रधा ।
मलापकर्षा कण्ठस्य पित्तहृद्गतनाशिनी ॥
द्वैषणीया कटुस्त्रीष्णा हृद्या दीर्घदला च वा ।
कफवातहरा रक्षा कटुदीपनपाचनी ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

नागवारिकः, पुं, (नागानां हस्तिनां वारो वार-
णम् । स कार्यत्वेनास्त्वस्येति । नागवार + ठन् ।)
राजकुञ्जरः । हस्तिपः । गणेश्वरराजः । (नागानां
सर्पाणां वारो वारणमस्त्वस्येति ।) गरुडः ।
मयूरः । इति मेदिनी । के, २३० ॥

नागवीटः, पुं, (नाग इव विशेषेण गृहति इत-
स्ततो भ्रमतीति । वि + इट गतौ + “इयुपध-
ञ्चति” ३ । १ । ११५ । इति कः ।) टाङ्करः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ धाकरा इति ख्यातः ॥
नागवीथी, स्त्री, (नागस्येव वीथी पत्न्याः ।) अश्वि-
न्यादिनक्षत्रत्रयघटितयज्ञस्थानत्रयान्तर्गतोत्तर-
स्थानस्यपथविशेषः । यथा,—

“सर्व्वयज्ञाणां त्रीष्येव स्थानानि द्विजसत्तमाः ।
स्थानं चारद्वयं मध्यं तथैरावतसुत्तरम् ।
वैश्वानरं दक्षिणतो निर्द्दिष्टमिह तत्ततः ॥
तदेव मध्यमोत्तरदक्षिणमार्गत्रयं प्रत्येकं वीथी-
त्रयेण त्रिधा भिद्यते । तथाहि त्रिभिस्त्रिभि-
रश्विन्यादिनक्षत्रैर्नागवीथी गजवीथी ऐरा-
वती चैत्युत्तरमार्गे वीथीत्रयम् । तथाचोक्तम् ।
अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथीति
श्रुतिता ॥”

इति विष्णुपुराणे । २ । ८ । ७६ श्लोकटीकायां
श्रीधरस्वामी ॥ कश्यपपाठ्यविशेषः । यथा,—
“नागवीथी च यामिन्याम् ॥” इति ब्रह्मपुराणे
द्वितीयोऽध्यायः ॥ (धर्मस्य यामिपत्नीगर्भजाता
कन्या । यथा, मत्स्यपुराणे । ५ । १८ ।

“लम्बायां घोषनामानो नागवीथी तु यामिजा ॥”
नागमुहूर्तः, स्त्री, (नागस्य मुहूर्तवत् आङ्गतिरस्य-
स्येति । अङ्गम् । ततो गौरादित्वात् डीप् ।)
उङ्गरीफलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागसम्बन्धः, स्त्री, (नागात् सौसकात् सम्बन्धो यस्य ।)
विन्दूरम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०५ ॥

नागसुगन्धा, स्त्री, (नागस्येव सु श्रोभनी गन्धो
यस्याः ।) सुजङ्गाक्षी । सर्पसुगन्धा । इति
भरतधृतस्वामी ॥ (राक्षानिदः । तत्पुष्पायो
यथा,—

“नाङ्गुली सरसा नागसुगन्धा गन्धनाङ्गुली ।
वकुलेष्टा सुजङ्गाक्षी सर्पाङ्गी विधनाशिनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

नागस्तोककं, स्त्री, (नागस्य नागविवस्य स्तोकः
खर्यता यच्च । कप् । स्थावरविषलादेवास्त्य
तथात्वम् ।) वत्सनामः । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागस्तोता, स्त्री, (नाग इव स्तोता ।) इन्ती ।
नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागहनुः, पुं, (नागस्य हस्तिनो हनुरिव ।) नख-
नामगन्धद्रव्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागहन्ती, स्त्री, (नागान् हन्तीति । हन + हृच् +
ङीप् ।) वन्ध्याकर्कोटकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागास्यः, पुं, (नाग एव आस्ता यस्य ।) नाग-
केशरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नागाञ्जला, स्त्री, नागयष्टिः । इति जटाधरः ॥

नागाञ्जना, स्त्री, हस्तिनी । (नागस्येव अञ्जनं
हृण्यवर्णत्वं यस्याः ।) नागयष्टिः । इति मेदिनी ।
ने, १८८ ॥

नागाधिपः, पुं, (नागानां अधिपः ।) अनन्तः ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ३७३ ॥

नागान्तकः, पुं, (नागानां अन्तको विनाशकः ।)
गरुडः । इत्यमरः । १ । १ । ३१ ॥

नागारातिः, पुं, (नागानां अरातिः शत्रुः ।)
वन्ध्याकर्कोटकी । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागालाडुः, स्त्री, (नाग इव अलाडुः ।) कुम्भ-
तुम्बी । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागाशनः, पुं, (अशनातीति । अश + श्नुः । नागानां
अशनो भयकः ।) गरुडः । इति हारावली । १० ॥

नागाङ्गं, स्त्री, (नागस्य आङ्गा नाम आङ्गा
यस्य ।) हस्तिनापुरम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नागाङ्गा, स्त्री, (नागं नागकेशरं आङ्गयते सङ्गते
इति । आ + ङ् + अच् । टाप् ।) लक्ष्म्या-
कन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

नागी, स्त्री, (नागस्य स्त्रिया पत्नी । नाग + जान-
पदेति स्त्रीकार्ये ङीष् ।) नागपत्नी । इति
सुश्रुतबोधम् ॥ (अस्याः दक्षिणुषा यथा,—

“लघु पाके बलासन्नं वीथीयां पत्तिनाशनम् ।
कषायानुरसं नाग्या दधि वर्धो विवर्द्धनम् ॥”
इति सुश्रुते रुचस्थाने ४५ अध्याये ॥

नागोदं, स्त्री, (नागवदुदरं यस्मात् । पृषोदरादि-
त्वात् रणोपः ।) उदरचायम् । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ४३२ ॥

नागोदरं, स्त्री, (नागवत् उदरदुदरं यस्मात् ।)
उरस्त्रायम् । इति हारावली । १६८ ॥ (गर्भिन्या
गर्भोपद्रवविशेषः । यथा, सुश्रुते शरीरस्थाने ।
१० अध्याये ।

“शुक्रशोषितं वायुनाभिप्रपन्नमवक्रान्तजीवमा-
भाप्रयत्नुदरं तत् कदाचित् यदृच्छ्या उपशान्तं
नेगमेधापहृतमिति भाषन्ते । तमेव कदाचित्
प्रलयमानं नागोदरमित्याहुः । तथापि लौन-
वत् प्रतीकारः ॥”

नाचिकेतः, पुं, नचिकताः । अचिः । यथा,—

“स त्वमचिश्च स्वर्गमधोधि नृणो
प्रब्रूहि तश्च अर्द्धानाय मन्त्रम् ।
स्वर्गलोका अन्ततलं भजन्त
एतद्वितीयेन दृष्ये वरेण ॥
प्र ते ब्रवीमि तद् मे निबोध
स्वर्गमसिं नचिकेतः प्रजाबन् ।
अनन्तलोकाग्निमधो प्रतिष्ठां
विद्धि स्वमेवं निर्द्दिष्टं गुह्ययाम् ॥

लोकादिमसिं तमुवाच तस्मै
था इष्टका धावतीत्या यथा वा ।
स चापि तत्रत्यवदद्दयथोक्त-
मथास्य नृणः पुनराह तुष्टः ।
तमब्रवीत् प्रीयमाणो महात्मा
वरं तवेहाद्य इदामि भूयः ।
तवैव नात्मा भवितायमधिः
दृष्ट्वां चैमामनेकरूपां गृह्णाण ॥
त्रिणाचिकेतस्त्रिभिरेत्य सन्धिं
त्रिकर्माङ्गतरति जन्मदृष्ट्वा ।
ब्रह्मयज्ञं देवमीषं विदित्वा
निचार्यमाश् शान्तिमत्यन्तेति ॥
त्रिणाचिकेतस्त्रयमेतद्विदित्वा
य एवं विद्वाश्चिदुते नाचिकेतम् ।
स नृत्त्युपाशान् पुरतः प्रखोद्य
श्लोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥”

इति कठोपनिषदि प्रथमा वल्ली । १३-१८ ॥
(ऋषिविशेषः । अस्य विवरणं यथा, महा-
भारते । १३ । ७१ । १-२१ ।

“अत्राप्युदाहरन्तीमितिहासं पुरातनम् ।
ऋषिरुद्दालकेत्याद्यं नाचिकेतस्य चोभयोः ॥
ऋषिरुद्दालकिर्धोमाशुपमस्य ततः सुतम् ।
त्वं मामुपचरस्विति नाचिकेतमभावत् ॥
समाप्ते नियमे तस्मिन् महर्षिः पुत्रमब्रवीत् ।
उपस्यर्षानशक्तस्य स्वाध्यावाभिरतस्य च ॥
इध्मा हर्माः सुमनसः कलसखातिभोजनम् ।
विष्कृतं मे तदाहाय नदीतीरादिहात्रण ॥
गलानवाप्य तत् सर्व्वं नदीवेगसमाजुतम् ।
न पश्यामि तद्विद्येव पितरं सोऽब्रवीन्मुनिः ॥
क्षुत्पिपासात्रभाविष्ट ऋषिरुद्दालकिस्वरा ।
यमं पश्यति तं पुत्रमश्रुत् स महातपाः ॥
तथा स पित्राभिर्द्दितो वाग्ध्वजो ज्ञताङ्गलिः ।
प्रसीदति ब्रुवन्नेव त्रतसलोऽपतङ्गुवि ॥
नाचिकेतं पिता दृष्ट्वा पतितं दुःखन्श्चित्तः ।
किं मया कृतमित्युक्त्वा निपतात महतीतले ॥
तस्य दुःखपरीतस्य खं पुत्रमशुभोचतः ।
अतीतं तददृशेऽश्रुं वा चोप्या तत्र शर्त्करी ॥
पित्रेनाशुप्रपातेन नाचिकेतः कुङ्कुह्वह ।
प्रासन्दच्छयमे कौश्ले दृष्ट्वा श्रुत्स्मिवाश्रुतम् ॥
स पर्य्येष्टच्छतं पुत्रं चोशं पर्यागतं पुनः ।
दिव्यैर्गन्धैः समान्दिशं स्त्रीशस्त्रमिवोत्थितम् ॥
अपि पुत्र जिता लोकाः शुधास्ते स्वेन कर्मणा ।
दिष्टा चासि पुनः प्राप्तो नहि ते माशुघं
वपुः ॥

प्रत्यक्षदर्शो सर्व्वस्य पित्रा पृष्टो महात्मना ।
स तां वार्त्तां पितुर्मध्ये महर्षीणां न्यवेदयत् ॥
कुर्वन् भवच्छरसनमाश्रु यतो
ह्यहं विशालां रश्चिप्रभावाम् ।
वैवस्वतीं प्राप्य सभामपश्यं
सहस्रशो योजनहेमभावाम् ॥
दृष्ट्वा ममभिसुखमापतन्तं
देहीति स ह्यासनमादिदेश ।